

Phenoxymethylpenicillin (penicillin V)	Piperacillin
Benzylopenicillin (penicillin G)	Tazobactam
Dicloxacillin	Vancomycin
Ampicillin	Cefuroxim
Amoxicillin	Ceftriaxon
Mecillinam	Aztreonam
Amoxicillin	Meropenem
Clavulansyre	Erythromycin

Virker på <i>Pseudomonas aeruginosa</i> , <i>Serratia</i> sp. og en del stammer af <i>Proteus</i> sp., <i>E. coli</i> og <i>Enterobacter</i> sp., som er resistente over for ampicillin	Smalspektret penicillin, i.v.
Piperacillin kombineret med tazobactam, som hæmmer β -lactamaser. Det bakteriologiske spektrum er identisk med piperacillins, men omfatter desuden β -lactamaseproducerende varianter af de bakterier, der normalt er piperacillinfølsomme.	Smalspektret penicillin, p.o.
Virker baktericidt på bakterier i vækstfasen. Stofferne hæmmer opbygningen af de grampositive bakteriers cellevæg på et trin, der ligger før β -lactamantibiotikas hæmningssted	Penicillinastabil penicillin
Cephalosporin, 2. generations. Moderat aktivitet mod Gram+, god potens mod Gram-	Penicillin med udvidet spektrum
Cephalosporin, 3. generations. Hæmmer opbygning af peptidoglykanlaget	Penicillin med udvidet spektrum
Monobactam. Kun effektiv mod Gram negative aerobe stave eks. <i>Pseudomonas</i> , <i>Neisseria meningitidis</i> og <i>Haemophilus influenzae</i> . Ingen effekt på Gram positive eller anaerobe organismer.	Penicillin med overvejende virkning på gramnegative stave
Carbapenem. Bredt spektrum. Aerobe og anaerobe Gram positive og Gram negative organismer. Behandling for seriøse infektioner (sepsis og meningitis).	Penicillin kombineret med penicillinasehæmmere
Makrolid. De bindes reversibelt til 50S delen af bakteriernes ribosomer, blokerer transpeptideringen. Effektiv mod Gram positive bakterier og spirokæter, Kun effektiv ved nogle få Gram negative (<i>N.gonorrhoea</i> , <i>H.influenzae</i> <i>Mycoplasma pneumoniae</i> , <i>Legionella</i> sp. Samt nogle klamydia inf.)	Penicillin kombineret med penicillinasehæmmere

Azithromycin	Fusidin syre
Tetracyclin	Klindamycin
Gentamycin	Rifampicin
Kloramphenikol	Isoniazid
Metronidazol	Pyrazinamid
Ciprofloxacin	Ethambutol
Sulfamethizol	
Trimethoprim	

Forhindrer bindingen af RNA til 50S-delen af bakteriernes ribosomer, således at proteinsyntesen blokeres. Fusidin virker bakteriostatisk.	Makrolid. Mindre aktiv mod Gram positive, men udviser god effekt mod <i>H.influenzae</i> , <i>Legionella sp.</i>
Bindes reversibelt til 50S-delen af bakteriernes ribosomer og blokerer transpeptidationen, hvorved proteinsyntesen hæmmes. Den reversible binding bevirker, at både makrolider og clindamycin får bakteriostatisk virkning.	Binder til forskellige sites på bakterielle ribosomer (30S) og stopper proteinsyntese. Effekt hovedsagligt bakteriostatisk. Tetracykliner chelerer metal ioner (Ca ²⁺ , Magnesium, jern, aluminium) og danner non-absorberbare komplekser. Altså skal stoffet ikke indtages med mælkeprodukter.
Binder og blokerer DNA Afhængig af RNA-polymeraser Bactericid effect. NB. Misfarvning af sekreter	Aminoglykosid. Transporteres aktivt over bakteriecellemembranen og bindes til 30S-delen af ribosomerne, hvorved der vil ske en fejllæsning af mRNA med defekte nysyntetiserede proteiner til følge. Bindingen er irreversibel, således at aminoglykosiderne er baktericide.
TB-specifik. Inhibition af mycol syre syntese (cellevæg) Bacteriostatisk/bakteriocid effect 6 mdr. behandling	Bruges kun til seriøse infektioner pga. hæmologisk toksitet. Bacteriostatisk. Bacteriocid for <i>Haemophilus influenzae</i> Bivirkninger: Alvorlig idiosynkratisk knoglemarvsdepression medførende pancytopeni.
TB specifik ,3 mdr. behandling. Ukendt funktion.	Passerer cellemembranen og trænger ind i mikroorganismene. I mikroorganismer med obligat anaerobt stofskifte omdannes det til aktive metabolitter, som bindes til DNA og forårsager brud på DNA-strengene.
TB – specifik. Inhibition af mycol syre syntese (cellevæg). Bacteriostatisk effekt 3 mdr. behandling	Fluorkinolon er et bredspektret syntetisk fremstillet antibiotikum af familien kinoloner. Disse virker ved at hæmme et enzym (DNA-gyrase), der er nødvendigt for at bringe DNA-dobbelstrengen på en form, hvor replikation og transskription kan foregå. Stoffet virker dermed baktericid
	Sulfonamid. PABA analog, substrat i folinsyresyntesen i bakterier. Konkurrerer med PABA om dihydropteroat synthetase. Bacteriostatisk. Synergi med trimetoprim.
	Folatantagonist. Konkurrerer om bakterielle dihydrofolat reductase, som er meget mere sensitiv til trimetoprim end det humane enzym er. Bacteriostatisk. Synergi med sulfonamid.

Aciclovir	Indinavir
Ganciclovir	Ritonavir
Foscarnet	Saquinavir
Amantadin	Enfuvirtid
Oseltamivir	Interferon alfa
Lamivudin	Ribavirin
Zidovudin	Palivizumab
Nevirapin	Fomivirsen

<p>Proteasehæmmer. Inden ”knopskydning” af viruspartiklen skal denne kløves af protease. Denne findes ikke i værtscellen og derfor et godt target for kemoterapeutika, HIV-specifikke proteaser binder til sitet hvor kløvningen skal finde sted.</p>	<p>Aciclovir virker selektivt i herpesinficerede celler, idet stoffet phosphoryleres af den herpesvirus-specifikke thymidinkinase til aciclovirmonophosphat, der hæmmer den herpesvirus-specifikke DNA-polymerase, hvorved virusproduktionen ophører.</p>
<p>Proteasehæmmer. Inden ”knopskydning” af viruspartiklen skal denne kløves af protease. Denne findes ikke i værtscellen og derfor et godt target for kemoterapeutika, HIV-specifikke proteaser binder til sitet hvor kløvningen skal finde sted.</p>	<p>CMV-replikationen benytter en virus-specifik thymidinkinase, som phosphorylerer ganciclovir i CMV-inficerede celler. Det triphosphorylerede ganciclovir hæmmer CMV-DNA-polymerasen i koncentrationer, der er langt lavere end dem, som er nødvendige for at hæmme humane.</p>
<p>Proteasehæmmer. Inden ”knopskydning” af viruspartiklen skal denne kløves af protease. Denne findes ikke i værtscellen og derfor et godt target for kemoterapeutika, HIV-specifikke proteaser binder til sitet hvor kløvningen skal finde sted.</p>	<p>Foscarnet (natriumsaltet af phosphormyresyre) hæmmer funktionen af en række virale DNA-polymeraser. Til forskel fra fx aciclovir, ganciclovir og zidovudin udøves den hæmmende effekt af foscarnet direkte uden forudgående phosphorylering.</p>
<p>Fusionshæmmer af HIV med værtscelle.</p>	<p>Blokerer M2-kanal, og hindrer replikation pga. manglende surhed. Bruges mod influenza-virus.</p>
<p>Interferon virker antiviralt ved at hæmme den ribosomale syntese af virus-specificerede proteiner. Ud over denne effekt har interferoner en sammensat aktivitet, der regulerer en række fysiologiske cellefunktioner og påvirker immunapparatet.</p>	<p>Neuraminidasehæmmere bindes irreversibelt til neuraminidasens aktive område og blokerer enzymaktiviteten, således at der ikke kan syntetiseres neuraminidase (overfladeprotein).</p>
<p>Ribavirin er en syntetisk fremstillet purinanalogue, der kemisk ligner guanosin, der er en naturlig bestanddel af RNA og DNA. Ribavirin har antiviral effekt på et bredt spektrum af humanpatogene RNA- og DNA-virus.</p>	<p>Selektiv hæmmer af et HIV-specifikt enzym, reverse transcriptase, hvis funktion er essentiel for virusreplikationen.</p>
<p>Humaniseret IgG monoklonalt antistof mod respiratorisk syncytialvirus (RSV) til intramuskulær anvendelse.</p>	<p>Kombination af lamivudin og zidovudin. Begge stoffer hæmmer selektivt et HIV-specifikt enzym, reverse transcriptase, hvis funktion er essentiel for virusreplikationen. Nukleosid-analog.</p>
<p>Oligonukleotid der blokerer translation af viralt mRNA ved at binde til kodende sekvens. Virker mod CMV. Ikke markedsført i DK.</p>	<p>Selektiv hæmmer af et HIV-specifikt enzym, reverse transcriptase, hvis funktion er essentiel for virusreplikationen. Non-nukleosid.</p>

Ketoconazol	Hydrocortison (cortisol)
Caspofungin	Prednisolon
Flucytosin	Dexamethason
Amphotericin B	Beclometasondipropionat
Terbinafin	
Nystatin	
	Cimetidin
	Ranitidin

<p>Kortikosteroider er den vigtigste gruppe af antiinflammatoriske stoffer. Steroiderne er membranstabiliserende og reducerer cytokinudskillelsen og -virkningen, hvorved den T-lymfocytmedierede inflammation hæmmes.</p>	<p>Azol. Antimykotikum til systemisk brug. Anvendes kun undtagelsesvis til systemisk behandling af hudens svampeinfektioner på grund af risiko for levertoksicitet.</p>
<p>Syntetisk glukokortikoid. Hydrocortison og prednisolon er de virksomme hormoner. Prednison må for at kunne udøve sin virkning omdannes til prednisolon i leveren.</p>	<p>Echinacandin. Antimykotikum til systemisk brug. Anidulafungin og caspofungin er semisyntetiske lipopeptider tilhørende en gruppe af antimykotika, echinocandiner, med virkning over for <i>Candida</i> og <i>Aspergillus</i>.</p>
<p>Syntetisk glukokortikoid. Virker antiemetisk. Ikke markedsført i DK.</p>	<p>Nukleotidanalogue. Antimykotikum til systemisk brug. Flucytosin transporteres vha. cytosinpermease ind i sensitive celler, herunder patogene svampe. Intracellulært metaboliseres til det 5-fluoruracil, der inkorporeres i og derved forstyrrer syntesen af DNA og RNA.</p>
<p>Glukokortikoid til lokalt brug (inhalation). Stofferne virker på symptomer, lungefunktion samt den bronkiale hyperreaktivitet og kan reducere risikoen for eksacerbationer og død af astma. De kan formentlig forhindre udvikling af permanent nedsat lungefunktion.</p>	<p>Polyen. Antimykotikum til lokalt brug. Amphotericin B er et yderst bredspektret antimykotikum, der ligesom nystatin tilhører gruppen polyenantimykotika. Stoffet bindes reversibelt til ergosterol i svampenes cellemembran, hvorved membranpermeabiliteten øges. Herved</p>
<p style="text-align: center;">/</p>	<p>Virker gennem en specifik hæmning af enzymet squalenepoxidase, som katalyserer et tidligt trin i svampenes ergosterolbiosyntese. Terbinafin virker fungicid over for dermatofyter, skimmelsvampe og dimorfe svampe samt fungistatisk over for gærsvampe.. Antimykotikum til lokalt brug.</p>
<p style="text-align: center;">/</p>	<p>Antimykotikum til lokalt brug. Nystatin har effekt på gærsvampe, men ikke dermatofyter og <i>Malassezia</i>.</p>
<p>Histaminantaagonist, H₂. Indgår ikke i nogle markedsførte præparater.</p>	<p style="text-align: center;">/</p>
<p>Ventrikelsekretionshæmmende middel. Antihistaminikum med blokerende virkning på H₂-receptorer.</p>	<p style="text-align: center;">/</p>

Terbutalin	Histamin
Salbutamol	Mepyramin (pyrilamin)
Salmeterol	Promethazin
Theophyllin (aminofyllin)	Difenhydramin
Ipratropium	Terfanadin
Budesonid	Cyclizin
Natriumkromoglikat	Cyproheptadin
Montelukast	Loratadin

Diagnostikum til udredning af type I-allergier.	Adrenerge bronkodilatator. Sympatomimetikum med stimulerende virkning overvejende på β_2 -receptorer, anvendes som bronkodilaterende middel og som vehæmmende middel.
Histaminantagonist, H_1 . Sederende antihistamikum.	Adrenerge bronkodilatator. Sympatomimetikum med stimulerende virkning overvejende på β_2 -receptorer, anvendes som bronkodilaterende middel og som vehæmmende middel.
Histaminantagonist, H_1 . Sederende antihistamikum.	Adrenerge bronkodilatator. Middel med bronkodilaterende og antiinflammatorisk virkning beregnet til inhalation. Kombination af et syntetisk glukokortikoid og et langtidsvirkende sympatomimetikum.
Histaminantagonist, H_1 . Hostemiddel af antihistamintypen. Den hostestillende virkning skyldes formentlig en effekt på centralnervesystemet.	<i>Methylxantinerne</i> (coffein, theobromin og theophyllin) har en direkte afslappende virkning på glat muskulatur, herunder bronkialmuskulaturen. De fleste studier viser, at theophyllins bronchodilaterende effekt er mindre end effekten af β_2 -agonister og tiotropium.
Histaminantagonist, H_1 .	Korttidsvirkende antikolinergikum virkning beregnet til inhalation. Ved binding til de muskarine receptorer i den bronkiale glatte muskel hæmmes den kolinerge bronkokonstriktion.
Histaminantagonist, H_1 . Sederende antihistaminikum.	Syntetisk glukokortikoid beregnet til lokal behandling i luftvejene.
Histaminantagonist, H_1 . Serotonin-antagonist.	Natriumcromoglicat har en beskednen plads i astmabehandlingen bruges kun ved uacceptable bivirkninger af inhalationssteroid. Stofferne anvendes kun profylaktisk, formodes at svække antigeninduceret frigørelse af de inflammatoriske mediatorer fra mastceller.
Histaminantagonist, H_1 . Non-sederende antihistaminikum.	Astmamiddel. Leukotrien D_4 -receptorantagonist.

Insulin	Simvastatin
Tolbutamid	Sibutramin
Glibenclamid	Orlistat
Glipizid	Levothyroxin
Methformin	Propylthiouracil
Pioglitazon	Thiamazol
Rosiglitazon	Propranolol
Lovastatin	¹³¹ I

Middel til sænkning af total-kolesterol, statinderivat.	Insulin er organismens kraftigste anabole hormon og er nødvendigt for opbygningen af glykogendepoter, fedtdepoter og protein. Tilførsel af insulin kan ophæve alle de af insulinmanglen betingede abnorme stofskifteprocesser.
Middel mod adipositas. Hæmmer reabsorptionen af noradrenalin og serotonin i hjernen.	Peroralt antidiabetikum. Øger insulinsekretion og insulinfølsomhed. Sulfonylurinstof.
Malabsorptiva. Orlistat virker ved at begrænse optagelsen af fedt fra tarmen, idet mave-tarmkanalens lipaser hæmmes.	Peroralt antidiabetikum. Øger insulinsekretion og insulinfølsomhed. Sulfonylurinstof.
Der kendes to klinisk relevante thyroideahormoner: levothyroxin (T ₄) og liothyronin (T ₃). Begge secernerer fra glandula thyroidea. I blodet er de overvejende bundet til thyroxinbindende globulin (TBG). T ₃ bindes løsere til TBG end T ₄ .	Peroralt antidiabetikum. Øger insulinsekretion og insulinfølsomhed. Sulfonylurinstof.
Thiouracilderivat. Antithyreoidt stof. Modvirker dels iltningen af iodid til iod, hvorved indbygningen af iod i thyroglobulinmolekylet forhindres, dels hæmmes kobling af mono- og diiodtyrosin til liothyronin og levothyroxin.	Peroralt antidiabetikum, virker kun i nærværelse af exogent eller endogent insulin. Biguanid.
Imidazolderivat. Antithyreoidt stof. Modvirker dels iltningen af iodid til iod, hvorved indbygningen af iod i thyroglobulinmolekylet forhindres, dels hæmmes kobling af mono- og diiodtyrosin til liothyronin og levothyroxin.	Peroralt antidiabetikum, virker kun i nærværelse af endogent insulin. Glitazon.
Adrenergt non-selektivt β-receptorblokerende middel uden egenstimulerende ("intrinsic") sympatomimetisk effekt og med nogen membranstabiliserende virkning.	Peroralt antidiabetikum. Kombination af glimepirid, som er et sulfonylurinstof, og rosiglitazon, som er et glitazon.
Ved tyrotoksikose nedsætter iodider hormonsekretionen fra glandula thyroidea tillige med kirtlens vaskularisering. Langvarig iodidindgift til raske kan fremkalde myksødem. Iodidindgift til patienter med atoksisk struma kan derimod fremkalde tyrotoksikose.	Middel til sænkning af total-kolesterol, statinderivat.

Acarbose	Ethinylestradiol
Menotropin	Dienestrol
Follitropin	Progesteron
Humant choriogonadotropin	Medroxyprogesteronacetat
Bromocriptin	Norethisteron
Clomifen	Lynestrenol
Estriol	Levonorgestrel
Estradiol	Norgestimat

Syntetisk østrogen	Peroralt antidiabetikum. α -glucosidasehæmmer.
Syntetisk østrogen	Højt oprenset humant menopausehormonpræparat (HP-hMG) med både follikelstimulerende (FSH)- og luteiniserende (LH)-aktivitet pga. indholdet af hCG. Fremstilles ud fra klimakterielle kvinders urin.
Naturligt gestagen. Det naturligt forekommende progesteron anvendes til fertilitetsbehandling hos kvinder med insufficient lutealfase og som substitution efter nedregulering med GnRH i fertilitetsbehandling. Progesteron administreres ikke peroralt, inaktiveres ved førstepassage metabolisme.	Gonadotropinpræparat med follikelstimulerende (FSH)-aktivitet fremstillet ved rekombinant DNA-teknik i gensplejsede ovarieceller fra hamstre.
Pregnan. Har en høj affinitet for progesteronreceptorer men ingen signifikant androgen-, østrogen- eller antimineralokortikoid virkning.	Gonadotropin med overvejende luteiniserende effekt.
Estran. Omdannes til norethisteron, f.eks. lynestrenol, norethisteronacetat og dienogest. <i>Norethisteronacetat</i> har først og fremmest affinitet for progesteronreceptorene men også en svag østrogen- og androgen aktivitet in vitro.	<i>Bromocriptin</i> er en dopamin-receptoragonist, der nedsætter et forhøjet serumprolaktinniveau, som hæmmer gonadotropinsekretionen. Derved kan sekretionen af såvel follikelstimulerende hormon (FSH) som luteiniserende hormon (LH) stimuleres.
Estran. Omdannes til norethisteron, f.eks. lynestrenol, norethisteronacetat og dienogest. <i>Norethisteronacetat</i> har først og fremmest affinitet for progesteronreceptorene men også en svag østrogen- og androgen aktivitet in vitro.	<i>Clomifen</i> , som er et syntetisk non-steroid med svag østrogenvirkning, virker formentlig på østrogenreceptorerne i hypofyse og hypothalamus og bevirker derved frigørelse af gonadotropinerne, specielt follikelstimulerende hormon (FSH).
Gestagen (gonan)	Naturligt, humant østrogen.
Gestagen (gonan)	Naturligt, humant østrogen.

Gestoden	Rene gestagenpræparater (minipiller)
Desogestrel	Testosteron
Tamoxifen	Cyproteronacetat
	Calcium
Raloxifen	Vitamin D ₂ (ergokalciferol) Vitamin D ₃ (cholecalciferol)
Mifepriston (RU 486)	
Kombinationspræparater	
Flerfasepræparater	Alendronat

	Gestagen (gonan)
Androgen effekt (vækst, virilisering). Metabolisk effekt (øger proteinnedbrydning, fremmer knoglemineralisering). Hypofysær effekt (hæmmer gonadotropinet LH og derved den endogene androgenproduktion hos mænd)	Peroralt kontraceptivum til kontinuerlig anvendelse, indeholdende gestagen af gonangruppen, minipille. Ovulationshæmmende.
Antiandrogenet cyproteronacetat, som har steroidstruktur, er et progesteronderivat, som har både gestagen- og antiandrogeneffekt.	<i>Tamoxifen</i> virker ved en antagonistisk og agonistisk virkning på østrogenreceptoren på den maligne celle.
Calciumcarbonat foretrækkes. Der bør alene anvendes præparater, hvor calciums absorptionsforhold er dokumenteret.	
D-vitaminmangel findes hos > 50% af alle ældre. D-vitamin og calcium modvirker sekundær hyperparatyroidisme. Herved nedsættes knogleomsætningen, og knogletabet begrænses. D-vitamin kombineret med calcium bedrer desuden muskelfunktionen og reducerer dermed faldrisikoen.	Raloxifen tilhører gruppen af <i>Selective Estrogen Receptor Modulators</i> (SERM), der udgøres af stoffer, der har varierende selektiv agonistisk eller antagonistisk virkning på væv, der påvirkes af østrogen. <i>Raloxifen</i> har østrogeneffekt på knogler og antiøstrogeneffekter på endometrium og mamma.
	Mifepriston er et syntetisk steroid, der udøver sin virkning ved kompetitivt at binde sig til progesteronreceptorerne, hvorved effekten af progesteron blokeres.
	Indeholder såvel gestagen som østrogen.
Bisphosphonaterne virker antiresorptivt, idet de nedsætter osteoklastaktiviteten og knogleomsætningen og derved øger knoglemineraltætheden. BMD stiger såvel i columna (5-9%) som i hofteregion (2-6%).	<i>Flerfasepræparater (sekvenspræparater)</i> . Kontinuerlig eller cyklisk administration af østrogen med sekventiel administration af gestagen i 10-14 dage. (I Danmark findes kun præparater i cykli på 4 uger eller 3 måneder). Dette regime medfører en menstruationslignende "bortfaldsblødning".

Etidronat	
Strontiumranelat	
PTH1-34	
Calcimimetics (calcimimetika)	
Lakscalcitonin	

	<p>Bisphosphonaterne virker antiresorptivt, idet de nedsætter osteoklastaktiviteten og knogleomsætningen og derved øger knoglemineraltætheden. BMD stiger såvel i columna (5-9%) som i hofte-region (2-6%).</p>
	<p>Strontium bindes til knoglevæv ved adsorption til hydroxyapatitkrystaller og virker agonistisk på den ekstracellulære calciumfølsomme receptor (CaSR). Strontium stimulerer tilsyneladende osteoblastproliferationen og knogleformationen samtidig med, at knogleresorptionen hæmmes.</p>
	<p>Rekombinant humant PTH stimulerer osteoblaster og lining cells til øget knogleformation. Den anabole knoglevirkning kræver én daglig subkutan indgift. Ved kontinuerlig indgift øges knogleomsætningen og knogleresorptionen som ved primær hyperparatyroidisme.</p>
	<p>Cinacalcet påvirker den calciumsensitive receptor (CaSR) agonistisk i gl. parathyroidea. Herved reduceres PTH-sekretionen efter få timer. Faldet i plasma-PTH medfører et fald i plasma-calcium, indtil der er etableret en ny ligevægtstilstand. Cinacalcet kan reducere PTH-sekretionen 30%.</p>
	<p>Calcitonin er et polypeptid-hormon. Det dannes i de parafollikulære C-celler i gl. thyroidea. Sekretionen stimuleres primært af en stigning i serum-calcium. Til terapeutisk brug anvendes syntetisk laksecalcitonin, der har større biologisk aktivitet end human calcitonin.</p>

Morfin	Tramadol
Pethidin (meperidine)	Codein
Methadon	Dextropropoxyphen (propoxyphene)
Buprenorphin	Acetylsalicylsyre
Ketobemidon	Paracetamol (acetaminophen)
Pentazocin	Ibuprofen
Fentanyl	Naproxen
Opium	Baklofen

<p>Tramadol har kun en svag μ-receptoraffinitet og er egentlig farmakologisk mere beslægtet med SNRI-præparaterne. De svage opioider kan anvendes til behandling af lette til moderate smerter - ofte i kombination med paracetamol eller NSAID.</p>	<p>Opioidreceptorer findes i de dybe hjernecentre, hjernestamme og medulla spinalis' baghorn, men findes også uden for nervesystemet, hvor de blandt andet indgår i det perifere akutte inflammatoriske respons. Der findes tre receptortyper μ-, κ- og δ-receptorer. Morphin er denne gruppes referencestof.</p>
<p>Codein er en svag opioidagonist (methylmorphin), som demetyleres til morphin i leveren og er således en prodrug til morphin.</p>	<p><i>Rene agonister</i> (de stærkt virkende opioidanalgetika) med overvejende affinitet til μ-receptorerne (morphin, alfentanil, fentanyl, hydromorphon, ketobemidon, methadon, nicomorphin, oxycodon, pethidin, remifentanil og sufentanil)</p>
<p>Dextropropoxyphen er en svag opioidagonist, hvis analgetiske virkning svarer til codeins, ASA's og paracetamols.</p>	<p><i>Rene agonister</i> (de stærkt virkende opioidanalgetika) med overvejende affinitet til μ-receptorerne (morphin, alfentanil, fentanyl, hydromorphon, ketobemidon, methadon, nicomorphin, oxycodon, pethidin, remifentanil og sufentanil)</p>
<p>Acetylsalicylsyres (ASA) og de øvrige NSAIDs analgetiske, antiinflammatoriske, antipyretiske og trombocyttaggregationshæmmende virkninger medieres gennem en hæmning af prostaglandinsyntesen. ASA er en selektiv hæmmer af cyklooxygenase 1 (COX-1).</p>	<p><i>Partielle agonister/antagonister</i> med partiel affinitet (buprenorfin) kan formentlig ikke udløse samme maksimale effekt som morphin, hvilket dog oftest ikke har klinisk relevans</p>
<p>Paracetamol har analgetisk og antipyretisk effekt, men kun en svag antiinflammatorisk virkning. Paracetamol har en overvejende central virkningsmekanisme og påvirker dannelsen af prostaglandiner i CNS. Paracetamol har ingen kendt virkning på trombocytfunktionen.</p>	<p><i>Rene agonister</i> (de stærkt virkende opioidanalgetika) med overvejende affinitet til μ-receptorerne (morphin, alfentanil, fentanyl, hydromorphon, ketobemidon, methadon, nicomorphin, oxycodon, pethidin, remifentanil og sufentanil)</p>
<p>NSAID med antiinflammatorisk, analgetisk, antipyretisk og trombocyttaggregationshæmmende virkning.</p>	<p>Stærkt analgetikum.</p>
<p>NSAID med antiinflammatorisk, analgetisk, antipyretisk og trombocyttaggregationshæmmende virkning.</p>	<p><i>Rene agonister</i> (de stærkt virkende opioidanalgetika) med overvejende affinitet til μ-receptorerne (morphin, alfentanil, fentanyl, hydromorphon, ketobemidon, methadon, nicomorphin, oxycodon, pethidin, remifentanil og sufentanil)</p>
<p>Baclofen virker som GABA-B agonist på spinalt niveau, primært præsynaptisk.</p>	<p>Stærkt analgetikum.</p>

Diklofenak	Guldsalte
Indometacin	Malariamidler
Dantrolen	Etanercept
Meloxicam	Inflixamab
Rofecoxib	Allopurinol
Methotrexat	Probenecid
Sulfasalazin	Kolkicin
Penicillamin	N ₂ O

Remissionsinducerende antireumatikum.	NSAID med antiinflammatorisk, analgetisk, antipyretisk og trombocyttaggregationshæmmende virkning.
Chloroquinderivater Primaquin Proguanil Quinin Mefloquin Tetracycliner	NSAID med antiinflammatorisk, analgetisk, antipyretisk og trombocyttaggregationshæmmende virkning.
Det proinflammatoriske cytokin TNF- α (Tumor Necrosis Factor-alfa) spiller en vigtig rolle i den autoimmune inflammation ved reumatoid arthritis, spondylarthritis og psoriasisarthritis/kutan psoriasis. Etanercept er en solubel TNF- α -hæmmer, hindrer stimulation af immunologiske målceller.	Dantrolen virker ved at hæmme frigivelsen af calcium fra det sarcoplasmatiske reticulum og dermed bremse processen for malign hypertermi.
Det proinflammatoriske cytokin TNF- α (Tumor Necrosis Factor-alfa) spiller en vigtig rolle i den autoimmune inflammation ved reumatoid arthritis, spondylarthritis og psoriasisarthritis/kutan psoriasis. Inflixamab binder cytokinet TNF- α .	NSAID med antiinflammatorisk, analgetisk, antipyretisk og trombocyttaggregationshæmmende virkning.
Et af de sidste led i nedbrydningskæden af puriner til urat er xanthin, der ved hjælp af et specifikt enzym, xanthinoxidase, oxideres til urinsyre. Dette foregår næsten udelukkende i leveren. Xanthinoxidasen og dermed urinsyredannelsen kan hæmmes specifikt af allopurinol, der er et purinderivat.	NSAID med antiinflammatorisk, analgetisk, antipyretisk og trombocyttaggregationshæmmende virkning.
Ved indgift af det urikosuriske stof, probenecid, hæmmes reabsorptionen af urat både proksimalt og distalt for det sekretoriske segment i tubuli, hvormed uratudskillelsen øges.	Remissionsinducerende antireumatikum. Folsyreantagonist, idet stoffet binder og inaktiverer enzymet dihydrofolatreduktase, hvilket medfører mangel på tetrahydrofolat og dermed hæmning af DNA-syntesen.
Colchicin er et alkaloid med antiinflammatorisk virkning ved akut arthritis urica. Ikke markedsført i DK.	Remissionsinducerende antireumatikum.
<i>Dinitrogenoxid (kvælstofforilte)</i> (N_2O) er i luftform. Gasanæstetika.	Remissionsinducerende antireumatikum.

Halotan	Bupivacain
Isofluran	Ropivacain
Sevofluran	Suxameton (succinylcholine)
Thiopental	Tubokurarin
Propofol	Pancuronium
Ketamin	Vecuronium
Lidocain	Atracurium
Benzocain	Diazepam

Lokalanalgetikum af amidtypen uden tilsætning af vasokonstriktorer, beregnet til injektion.	Gasanæstetikum. Smal anæstesibredde. Kan give leverskader og hæmme respiration.
Lokalanalgetikum af amidtypen uden tilsætning af vasokonstriktorer, beregnet til injektion.	Gasanæstetikum. Halogerende middel.
Depolariserende. Neuromuskulært blokerende.	Gasanæstetikum. Halogerende middel.
Ikke-depolariserende. Neuromuskulært blokerende. Alkaloid.	Middel til intravenøs anæstesi. Barbituratderivat, har ingen smertestillende eller refleksdeprimerende virkning
Ikke-depolariserende. Neuromuskulært blokerende.	Propofol er et kortvarigt virkende anæstetikum til anæstesiindledning og kortvarig anæstesi samt længerevarende anæstesi ved kontinuerlig infusion. Desuden sedering af patienter i respiratorbehandling under intensiv terapi. Propofol besidder ringe analgetisk virkning.
Ikke-depolariserende. Neuromuskulært blokerende.	Ketamin synes at inducere somatisk sensorisk blokade ved selektivt at afbryde associationsbanerne i hjernen. Ketamin virker analgetisk i doser, som ikke har sedativ eller hypnotisk virkning. Ketamin fremkalder en såkaldt "dissociativ anæstesi" karakteriseret ved, at øjnene ofte er åbne.
Ikke-depolariserende. Neuromuskulært blokerende.	Lokalanalgetikum.
Benzodiazepinerne binder sig med stor affinitet til specifikke receptorer i hjernen (GABA-A receptorer som er lokaliseret til Cl ⁻ -kanal-komplekset). GABA-A-receptorkomplekset formidler effekten af en lang række medikamenter, der anvendes i behandlingen af angst, søvnløshed og kramper.	Lokalanalgetikum.